

Příloha k protokolu o SZZ č.
PF JU v Č. B.

Diplomant: **Táňa Blažková**

Vysoká škola:

Aprobace: Č-Ov

Katedra: Katedra českého jazyka a literatury

Recenzent diplomové práce:

Datum odevzdání posudku: 20. 1. 2012

Mgr. Martina Halamová, Ph.D.
.....

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Humor ve vybraných prózách české literatury 60. let 20. století

(téma)

Diplomantka se ve své práci rozhodla věnovat zajímavému tématu, a to komparaci uměleckých textů 60. let 20. století, v nichž lze nalézt prvky humoru. Jak naznačuje v anotaci práce, pro možnou širší interpretačního záběru volí žánrové i tematicky odlišná díla, což je chvályhodné, zároveň však nespecifikuje, čím je její výběr textů určován či proč volí tato konkrétní díla.

Analýza čtyřech vybraných uměleckých textů je uvedena charakteristikou dobového literárně historického diskurzu. Teoretické znalosti dokládá v kapitole, v níž charakterizuje pojmy ironie, sarkasmus, satira, groteska. Tato kapitola je v podstatě zdařilá, jen bych upozornila na diskutabilní vymezení pojmů ironie a sarkasmus. Táňa Blažková správně konstatuje, že sarkasmus může být vnímán jako vystupňovaná ironie. Pokud ale odlišuje sarkasmus od ironie, domnívám se, že pak je třeba sarkasmus na rozdíl od ironie objasňovat na základě jízlivosti (jízlivého vtipu).

V jednotlivých kapitolách, v nichž diplomantka analyzuje vybrané umělecké texty, se snaží komparovat dané texty v oblasti tematiky, kompozice, postav, jazykové roviny textu a na daných jevech dokládat prvky humoru. V kapitole věnující se Švandrlíkovým Černým baronům zajímavě interpretuje postavu Kefalína. Interpretace se opírá o paralelní interpretaci Sylvie Richterové u Haškova Švejka. Diplomantka tak na základě komparativní interpretace ukazuje na možnost vnímat postavu jako „zrcadlo“, jímž se ukazuje stav dobové společnosti. Možná by bylo vhodné zamyslet se nad tím, zda je tato interpretační paralela přenositelná důsledně. Richterová totiž ukazuje, že postava Švejka je pouze jakýmsi konstruktem, není postavou „žijící“ ve fikčním světě, protože jí chybí integrita jejího chování, což myslím nelze říci o Švandrlíkově Kefalínovi. V kapitolách věnujících se jazykové rovině textů diplomantka dobře naznačuje roli jazyka jakožto sociálního statutu postavy.

Analýza jednotlivých uměleckých textů je dobře zpracovaná, autorka se snaží přistupovat k danému tématu zodpovědně a systematicky. S přibývajícimi stranami diplomové práce si ale čtenář uvědomuje tendenci úniku od analýzy k převypravování obsahu. Do samotného závěru práce se podle mého názoru promítá výtka uvedená v úvodním odstavci; tedy že výběr materiálu by interpret měl realizovat s nějakým záměrem či předpokladem snažícím se charakterizovat „pohyb“ v utváření dobové poetiky. Tento úkol není samozřejmě nijak snadný, ale možná by diplomantce pomohlo, kdyby se nad dobovými poetologickými tendencemi zamýšlela právě ve vztahu k nastíněnému dobovému literárně historickému dění. Tuto provázanost první a závěrečné kapitoly se bohužel nepodařilo udržet.

Předkládaná diplomová práce jen výjimečně obsahuje pravopisné či stylizační nedostatky (nesrozumitelně např. vyznívá věta vztahující se ke Kunderovým povídkám: „Autor pracuje s pojmy sarkasmus, humor, ironie“ – s. 46). Výjimečně lze zaznamenat problematické formulace z hlediska literárně teoretických znalostí – „Ich-forma je subjektivizovaná možnost autora vyjádřit v díle vlastní myšlenky a představy o životě.“ – s. 48. Celkově však je nutné říci, že práce je psaná kultivovaným jazykem a že se diplomantce dobře daří vystihnout vlastní myšlenky.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

velmi dobře

Návrh na klasifikaci diplomové práce:

.....
podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích 20. ledna 2012

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte